

Koristeći se ovlaštenjima koja su visokom predstavniku dana u članu V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir član II.1.(d) prethodno navedenog Sporazuma prema kojem visoki predstavnik "pruža pomoć kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka sa Konferencije o implementaciji mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, a na kojoj je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da upotrijebi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o implementaciji civilnog dijela mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obavezujućih odluka, kada procijeni da je to neophodno" o određenim pitanjima uključujući (prema tački (c) ovog stava) "mjere kojima se osigurava implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Pozivajući se takođe na stav 12. 1. Deklaracije koju je Vijeće za implementaciju mira donijelo na svom sastanku održanom u Madridu 15. i 16. decembra 1998. godine, u kojem je jasno rečeno da Vijeće smatra da je uspostava pravne države, u koju svi građani imaju povjerenja, preduvjet za trajni mir te za samoodrživu ekonomiju koja može da privuče i zadrži i strane i domaće ulagače;

Svjestan Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjave predsjednika Vijeća sigurnosti (S/ PRST /2002/21), od 23. jula 2002. godine kojom se daje podrška strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") na osnovu koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostepenom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), tako što će težište staviti na krivično gonjenje i suđenje liderima najvišeg ranga osumnjičenim da su najodgovorniji za zločine u okvirima nadležnosti MKSJ-a, a ustupljanjem predmeta u kojima se radi o onima koji eventualno ne snose ovaj nivo odgovornosti nadležnim domaćim sudovima, prema potrebi, uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na koji način ne mijenja obaveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u vezi s podizanjem optužnica i krivičnim

gonjenjem, a pri tome imajući na umu prvenstvo koje MKSJ ima nad domaćim sudovima;

Imajući na umu komunike koji je donio Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira na svom sastanku održanom u Sarajevu 3. decembra 2004. godine, kojim je Upravni odbor još jednom izrazio svoju punu podršku radu domaćih i međunarodnih sudija i tužilaca u BiH, pozvao vlasti BiH da svojim naporima pokažu riješenost da se bore protiv široko rasprostranjene korupcije, te zatražio od svih zemalja da pomognu u naporima koji se ulažu u oblasti vladavine prava putem imenovanja međunarodnih sudija i tužilaca;

Prisjećajući se da je u komunikeu donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira održanog 15. marta 2006. godine u Beču, Upravni odbor izrazio svoju stalnu podršku Državnom sudu koji će omogućiti vlastima u BiH da se optuženi za ratne zločine efikasno procesuiraju u Bosni i Hercegovini, i pozvali međunarodne donatore da pomognu održavanje Suda i njegovog rada, koji predstavljaju nezaobilazni dio ukupne reforme pravosuđa u BiH;

Konstatirajući da je u svojoj Deklaraciji donesenoj nakon sastanka održanog u Sarajevu 29. i 30. juna 2009. godine, Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira ohrabrio organe vlasti BiH da potvrde svoje opredjeljenje za jačanje vladavine prava poduzimanjem potrebnih koraka kako bi se produžili mandati međunarodnih sudija i tužilaca, tako što će pozitivno razmotriti preporuke MKSJ-a, i uzeti u obzir stavove domaćih pravosudnih institucija;

Svjestan zajedničkih pisama koja su uputili predsjednica Suda Bosne i Hercegovine i glavni tužilac Bosne i Hercegovine domaćim i međunarodnim institucijama, od 9. maja 2008. godine, 11. septembra 2008. godine i 13. marta 2009. godine, kojim su tražili produžetak mandata međunarodnih sudija i tužilaca;

Takođe svjestan pisma Tranzicijskog vijeća uspostavljenog Sporazumom o Uredu registrara da koordinira tranziciju Ureda registrara u domaće institucije upućenog Predsjedništvu, Vijeću ministara i Visokom sudskom i tužilačkom vijeću BiH, od 24. oktobra 2008. godine, kojim se daje podrška produženju ostanka međunarodnih sudija i tužilaca nakon decembra 2009. godine;

Uzimajući u obzir zaključke "Izveštaja stručnog tima eksperata Međunarodnog ureda za krivično pravo (ICLS) o održivoj tranziciji Ureda registrara i podršci međunarodnih donatora Sudu Bosne i Hercegovine i Tužilaštvu Bosne i Hercegovine u 2009. godini", podnesenog 15. decembra

2008. godine, kojim se preporučuje produžetak međunarodne pomoći i nakon 2009. godine;

Imajući na umu "Mišljenje o prisustvu međunarodnih sudija i tužilaca poslije 31. decembra 2009. godine" Visokog sudskog i tužilačkog vijeća od 25. februara 2009. godine, kojim se izražava podrška nastavku međunarodnog prisustva u smanjenom kapacitetu;

Konstatirajući sa žaljenjem propust vlasti u BiH u zadnje dvije godine da Sudu i Tužilaštvu osiguraju neophodna budžetska sredstva kojim bi se osigurao prijem domaćih sudija i tužilaca koji bi postepeno zamijenili međunarodne sudije i tužioce čiji su mandati trebali isteći u toku 2009. godine, čak nakon što su bile upoznate s ovim pitanjem od strane Tranzicijskog vijeća uspostavljenog Sporazumom o Uredu registrara da koordinira tranziciju Ureda registrara u domaće institucije u pismu od 24. oktobra 2008. godine koje je upućeno Predsjedništvu, Predstavničkom domu i Domu naroda Parlamentarne skupštine, Vijeću ministara i Ministarstvu finansija BiH;

Imajući na umu pisma koja je uputio tadašnji predsjednik MKSJ-a, gospodin Fausto Pocar, 22. oktobra 2008. godine, i njegov nasljednik gospodin Patrick Robinson 30. juna 2009. godine, kojima su dali punu i snažnu podršku produženju mandata međunarodnih sudija i tužilaca u Sudu i u Tužilaštvu Bosne i Hercegovine;

Potvrđujući obraćanja tužioca MKSJ-a, gospodina Sergea Brammertza, Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda 4. juna i 3. decembra 2009. godine, kojima se pridružio predstavnicima međunarodne zajednice u Bosni i Hercegovini u pružanju podrške međunarodnom prisustvu u pravosudnim institucijama;

Prisjećajući se pisama koja je visoki predstavnik uputio relevantnim domaćim institucijama 28. oktobra 2008. godine, 27. maja 2009. godine, 16. jula 2009. godine i 19. avgusta 2009. godine, kojima je naglasio potrebu za pravovremenim donošenjem izmjena i dopuna Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine i Zakona o Tužilaštvu Bosne i Hercegovine kojima se predviđa nastavak prisustva međunarodnih sudija i tužilaca;

Prisjećajući se nadalje pisma koje je visoki predstavnik za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku Evropske unije, gospodin Javier Solana, uputio 22. jula 2009. godine predsjedavajućem Vijeća ministara, kojim je zahtijevao promptno djelovanje na produženju mandata međunarodnih članova pravosuđa nakon sadašnjeg krajnjeg roka;